

॥ २८ ॥ ३९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कर्मयुद्धरूपं अवशिष्टं स्वस्य भागं च निश्चालो व्यशल्यवधे मनः कृत्वा इंद्रावरजस्य कृष्णस्य यथोक्तं च न च के इत्यन्वयः
तमग्रणीः सर्वधनुर्धराणामेकं चरंतं समरेति बेगं ॥ भीमः शतेन व्यकिरच्छराणां माद्रीपुत्रः सहदेवस्तथैव ॥ २८ ॥ तैः सायकैर्मोहितं वीक्ष्य शल्यं भीमः शरैरस्य च
कर्तवर्म ॥ स भीमसेनेन निरुत्तवर्मा मद्राधिपश्चर्म सहस्रतारं ॥ २९ ॥ प्रगृह्य खड्गं चरथान्महात्मा प्रस्कंधं कुती सुतमभ्यधावत् ॥ छित्त्वारथेषां न कुलस्य सोऽथ
युधिष्ठिरं भीमबलं भ्यधावत् ॥ ३० ॥ तं चापिराजानमथोत्पतंतं क्रुद्धं यथैवांतकमापतंतं ॥ धृष्टद्युम्नो द्रोपदेयाः शिखंडी शिनेश्च न सासहसापरीयुः ॥ ३१ ॥ अ
थास्य चर्मा प्रतिमं न्यकृतं द्रुमीमोमहात्मानवभिः पृषकैः ॥ खड्गं च भट्टैर्निचकर्त्त मुष्टौ न दम्यत् छलस्तव सैन्यमध्ये ॥ ३२ ॥ तत्कर्म भीमस्य समीक्ष्य लृष्टास्ते पांडवानां
प्रवरारथौघाः ॥ नादं च चक्रुर्भृशमुत्समयंतः शंखांश्च दधुः शशिसन्निकाशान् ॥ ३३ ॥ तेनाथशब्देन विभीषणेन तथाभित्तं बलमप्रवृष्यं ॥ कांदिभूतं रुधिरं
णोक्षितांगं विसृज्य कल्पं च तदा विषण्णं ॥ ३४ ॥ समद्राजः सहसा विकीर्णो भीमाग्रैः पांडवयोधमुखैः ॥ युधिष्ठिरस्याभिमुखं जवेन सिंहो यथा मृगहेतोः प्रया
तः ॥ ३५ ॥ स धर्मराजो निहताश्च सूतः क्रोधेन दीप्तो ज्वलनप्रकाशः ॥ दृष्ट्वा च मद्राधिपतिं स्मर्त्तुं समभ्यधावत् तमरिबलेन ॥ ३६ ॥ गोविंदवाक्यं त्वरितं विचिं
त्य दध्रे मतिं शल्यविनाशनाय ॥ स धर्मराजो निहताश्च सूतोरथेतिष्ठ न शक्तिमेवाभ्यकांक्षत् ॥ ३७ ॥ तच्चापिशल्यस्य निशम्य कर्ममहात्मनो भागमथावशिष्टं ॥
कृत्वा मनः शल्यवधे महात्मा यथोक्तं मिद्रावरजस्य चक्रे ॥ ३८ ॥ स धर्मराजो मणिहेमदंडां जग्राह शक्तिं कनकप्रकाशां ॥ नेत्रे च दीप्तं सहसा विवृत्य मद्राधिपं क्रु
द्धमनानिरक्षत् ॥ ३९ ॥ निरीक्षितो सौ नरदेव राजा पूतात्मनानिर्हतकल्मषेण ॥ आसीन्नयद्रस्मसान्मद्राजस्तदद्भुतं मे प्रतिभाति राजन् ॥ ४० ॥ ततस्तु शक्तिं
रुचिरोऽग्रदंडां मणिप्रवेको ज्वलितोऽग्रदीप्तां ॥ चिक्षेप वेगात्सुभृशं महात्मा मद्राधिपायप्रवरः कुरूणां ॥ ४१ ॥ दीप्तमथैनां प्रहितां बलेन स विस्फुल्लिगां सहसा पतंत
तीं ॥ प्रैक्षंत सर्वे कुरवः समेता दिवो युगांते महतीमिवोल्कां ॥ ४२ ॥ तां कालरात्रीमिव पाशहस्तां यमस्य धात्रीमिव चोग्ररूपां ॥ सब्रह्मदंडप्रतिमाममोघांसस
र्जयत्तोयुधिधर्मराजः ॥ ४३ ॥ गंधस्रगग्रासनपानभोजनैरभ्यर्चितां पांडुसुतैः प्रयत्नात् ॥ सांवर्त्तकान्निप्रतिमां ज्वलन्तीं कृत्यामथर्वांगिरसीमिवोघां ॥
॥ ४४ ॥ ईशानहेतोः प्रतिनिर्मितां तां त्वष्टारिपूणामसुदेहभक्ष्यां ॥ भूम्यंतरिक्षादिजलाशयानि प्रसस्य भूतानि निहंतुमीशां ॥ ४५ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अंतरिक्षादीत्यादिनाश्रिवायू ॥ ४५ ॥